

KRÆVER OPGØR MED UDEMOKRATISK BENSPÆND TIL EU-VALG

Danmark har Europas strammeste opstillingskrav til EU-parlamentet. Det kvæler nye kandidaters mulighed for at komme på stemmesedlen, mener Enhedslisten og Folkebevægelsen mod EU, som foreslår demokratisk reform.

Af Rune Eltard-Sørensen, journalist

■ Det er praktisk taget umuligt, at få lov til at stille til EU-

parlamentsvalg i Danmark, medmindre man repræsenterer et af de etablerede partier, som i forvejen har sæde i Folketinget.

I dag lyder kravet nemlig på ikke færre end 70.635 vælgererklæringer, før man slipper igennem nåleøjet til stemmesedlen. Dertil kommer en stramning af reglerne, der betyder, at hver enkelt erklæring efter syv dage skal bekræftes digitalt med NEM-ID, før den overhovedet er gyldig.

Men det skal der laves om på, hvis det står til Enhedslisten. Partiet foreslår, at kravene til at blive opstillet til EU-Parlamentet sidestilles med dem der gælder ved valg til Folketingsvalg. Her skal man blot mønstre 20.000 vælgererklæringer for at være med.

– Det er en demokratisk rettinghed at stille op til valg. Derfor skal de to forskellige valgsystemer ligestilles, så vi undgår en ubalance og skaber unødvendige forhindringer for dem, der ønsker at stille op,

mener Søren Søndergaard, der er Enhedslistens EU-ordfører.

Han fremsætter efter sommerferien et beslutningsforslag i Folketinget med det formål at få ændret reglerne for opstilling til EU-Parlamentet.

Danmark er strammest

En af de organisationer, som kæmper for at blive opstillingsberettiget til EU-parlamentsvalget i 2024, er Folkebevægelsen mod EU. Her er man også stærkt utilfredse med de nuværende regler.

I en henvendelse til Indenrigs- og Boligministeriet, som har ansvaret på området, gør bevægelsen opmærksom på, at det "urealistiske antal vælgererklæringer" er "ude af proportioner" i forhold til andre europæiske lande.

I Tyskland, hvor der bor 82 millioner mennesker, så kræver myndighederne 4.000 vælgererklæringer før man kan stille op (se grafen). Tallet er 1.500 i Sverige, og i Irland skal kun 60 borgere skrive under før en kandidat eller et

Så mange vælgererklæringer kræves for at blive opstillingsberettiget til EU-parlamentet

parti kan kæmpe om vælgerne gunst.

I flere EU-lande, blandt andet i Frankrig, Holland, Grækenland og Italien, er det slet ikke nødvendigt at indsamle vælgererklæringer før man kan deltage i valghandlingen, viser Folkebevægelsens egen research.

EU-kritikerne mener samtidig, at indførelsen af krav om digital bekræftelse giver anledning til alvorlige "tekniske

udfordringer". Særligt ældre borgere og personer, som er undtaget NEM-ID, oplever vanskeligheder på de relevante hjemmesider, der i realiteten afskærer dem fra rent praktisk at kunne afgive en gyldig vælgererklæring.

"Dette er ikke kun et problem for vores organisation, men det er også et demokratisk problem", lyder bekymringen fra Folkebevægelsen mod EU.

TEMA: NØDDERNE KNÆKKER VI SELV

ET SØM TIL LIGKISTEN!

Af Jonas Andersen
Bygge-,
Jord- og
Miljø-
arbejdernes
fagforening

■ Et stort flertal i EU har vedtaget et nyt direktiv om implementeringen af en statsreguleret mindsteløn.

EU lover dog danskerne, at en statsreguleret mindsteløn ikke kommer til at blive aktuel i Danmark, så længe vi som samfund fastholder en kollektiv overenskomstdækning af det danske arbejdsmarked på 80% eller derover. Historisk fremstår det dog lysende klart, at direktiver før er blevet fortolket meget vidtrækkende af EU domstolen.

Hvad sker der eksempelvis hvis en arbejdstager, som har tjent 50 kroner i timen hos en

dansk virksomhed uden overenskomst, rejser en sag, hvor vedkommende påstår, at den danske stat ikke har varetaget hans minimumrettigheder jf. direktivet? EU står for individuelle minimumsrettigheder og dermed ikke kollektivismen, hvilket burde løber os koldt ned af ryggen allerede nu. Med Laval- og Vaxholm-dommene så vi, hvordan EU-domstolen begrænsede vores konfliktret, men vores faglige ledere manede til ro og forsatte med at agitere for mere EU på et overordnet plan.

Plejer kapitalens interesser

Stort set alle i fagbevægelsen har fulgt udviklingen i forhold til en fremtidig statsstyret mindsteløn med bekymring, men hvornår har vores faglige ledere tænkt sig at træde i karakter og gribe ind over for galskaben?

EU er jo gået fra at være et fællesskab om samhandel, til at blive en detailstyrende Uni-

on, som alene plejer kapitalens interesser. Vores arbejdsmiljølov har eksempelvis længe været under angreb fra EU. Man afvikler og forsimples simpelthen arbejdsmiljøreglerne for at gøre livet nemmere for arbejdsgiverne.

Den finanspagt, man vedtog i EU, har ageret rugemor for Budgetloven, som presser vores offentlige institutioner og arbejdspladser i knæ. Store økonomiske tilskud fra EU til virksomheder, for at flytte produktion ud af Danmark og til et mere "arbejdsgivervenligt land".

Den frie bevægelighed af arbejdskraften i EU har medført en syndflod af ufrie arbejdere fra Europas fattigste lande, som søger lykken på det danske arbejdsmarked. Social dumping og prekære ansættelsesformer er blevet hverdag i mange brancher, og ræset mod bunden accelererer hurtigere og hurtigere, hvad angår løn,

arbejdstid mv.

Danske arbejdstagere begynder at forlade de udsatte brancher og stadig flere unge mennesker kunne ikke drømme om at uddanne sig indenfor de berørte brancher. Hvem siger frivilligt ja tak til brancher, hvor man bliver konkurrenceudsat af løndumpende konkursryttere, som bevidst groft underbetaler og mishandler arbejdstagere fra de fattigste lande i Europa?

Det kan man i sagens natur ikke bebrejde de fattige arbejdstagere for, men man kan sgu godt blive gammel sur på de naive nyttige idioter i fagbevægelsen, som aktivt har arbejdet for mere EU og stadig arbejder for mere EU.

Dette forårsager unægteligt en aggressiv underminering af fagbevægelsen beføjelser og indflydelse generelt.

Påstanden om, at hele vores eksportmarked ville dø, hvis vi ikke støtter op omkring

EU's indre marked, er en illusion som bruges til at undertrykke og konkurrenceudsætte arbejdstagerne. Vi – og andre medlemsstater – handler med mange lande, som ikke er medlem af EU,

Vores undergang!

Der er medlemsflugt i fagbevægelsen, så mon ikke det er på tide at rette fokus mod arbejdstagernes interesser, i stedet for at købe ind på fortællingen om et fælles europæisk arbejdsmarked med fløde og honning til alle arbejdstagere.

Det ender med at blive vores undergang!

Lissabontraktaten artikel 153,2:

"Bestemmelserne i denne artikel gælder ikke for lønforhold, organisationsret, strejkeret eller ret til lockout".

UDVIKLINGEN PÅ ARBEJDSMARKEDET I EU

Af Lars Peter Frederiksen,
murersvend,
Murer-
branche-
klubben,
BJMF

■ Efter transport til "Solskinsøen" og 2 dage med at prøve at indsamle vælgererklæringer er vi nået til Folkemødets højdepunkt, lørdag den 18/6 i Folkebevægelsen mod EU's lille telt, først med Søren Søndergaard og senere med Working Poor.

EU blander sig

Søren Søndergaards oplæg handlede om EU's indblanding i den danske model/ EU's arbejdsmarked:

Da Danmark blev medlem af EU for 50 år siden, var det et klart løfte, at EU ikke skulle blande sig i arbejdsmarkedspolitik, og slet ikke i den danske arbejdsmarkeds model. Få dage før afstemningen den 2. oktober 1972 indrykkede LO og DA helsidesannoncer i de store dagblade, som opfordre-

de befolkningen til at stemme ja med teksten: "Nødderne knækker vi selv".

Siden har EU ikke gjort andet end at blande sig i forholdene på arbejdsmarkedet, og de fleste tiltag har som minimum været til skade for nogle af landets lønmodtagere. Nogle skyldes direkte lovgivning. Andre skyldes en indirekte påvirkning fra andre faktorer.

Den væsentligste faktor hænger sammen med selve grundlaget for EU, som bygger på de fire friheder: kapital, vare, serviceydelser og arbejdskraftens fri bevægelighed.

I dag er indkomstforskellen mellem de rigeste EU-lande og fattigste EU-lande 8:1. Et fælles arbejdsmarked for lande, hvor forskellen i gennemsnit er 8:1, vil uundgåeligt føre til voldsomme spændinger. I USA er gennemsnitslønnen i delstaten med de højeste lønninger kun dobbelt så høj som i delstater med de laveste, altså 2:1.

De helt store ændringer skete, da EU blev udvidet med de tidligere socialistiske lande i 2004. EU tog en række initia-

Søren Søndergaard på Folkemødet: – Fokus på fri bevægelighed for arbejdskraft har skabt et ræs mod bunden.

tiver for at fremme den "såkaldte" arbejdsmobilitet i EU. Dette er sket uden, at man samtidig forsøgte at regulere og forbedre de kummerlige forhold og den reelle retsløshed, som udenlandske arbejdere ofte mødes med.

I stedet for at prøve at forhindre social dumping og skabelse af et europæisk pjaltproletariat, så fremturer EU-kommissionen stadigvæk med det ene forslag efter det andet, som kun vil gøre ondt værre. Hvis nogen går og tror, at EU kommissionen er gået i

stå, så gælder det på ingen måde, når det kommer til at fremme social dumping!

Et fokus på fri bevægelighed for arbejdskraft frem for ordentlige løn- og arbejdsvilkår har skabt et ræs mod bunden, hvor lønmodtagere spilles ud mod hinanden på tværs af grænser i en evig kamp for at trykke løn- og arbejdsvilkår. Det har bidraget til et mere usikkert arbejdsmarked.

Voksende fattigdom

Samtidig ser vi en voksende fattigdom i EU. En rapport fra

europæiske LO (ETUC) i 2020 viste, at antallet af arbejdende fattige er steget i 16 EU-lande fra 2019 til 2020. Det har bidraget til en 12% øgning af Working Poor i EU, hvor omkring 1 ud af 10 EU arbejdere i dag ligger under eurostats *risk of poverty* tærskel (60% af den nationale lønindkomst)

Vi ser også hvordan EU, trods løfterne om det modsatte, direkte har blandet sig i landenes arbejdsmarked. Senest har vi med mindstelønsdirektivet set, hvordan EU, og dermed EU-domstolen, nu skal have magt til at blande sig i vores lønforhold. Danmark og Sverige ønskede en undtagelse, men det kunne ikke lade sig gøre. Man skulle dø og pine tvinge alle de forskellige arbejdsmarkedsmodeller ind i en one-fits-all-model.

Det er et stort problem og bekymrende, for vi ved af bitter erfaring, hvordan det går, når EU blander sig i arbejdsmarkedet.

Kilde: Søren Søndergaards tale, Søren's noter er redigeret af Rikke Carlsson.

LØN OG OVERENSKOMSTER ER UDEN FOR EUs KOMPETENCER

Af Henrik Bay, fmd. for 3F Kastrup, HB-medlem i 3F og medlem af 3F's EU-udvalg

■ I Norden er vi usolidariske, selvhøjtidelige og mangler forståelse for arbejdernes vilkår i syd- og østeuropa....

Når de mere høflige indpakninger springes over, er det nogenlunde sådan de faglige kolleger fra andre europæiske

lande ser på os, når det drejer sig om en EU-mindsteløn.

Men uanset hvad, har den vedholdende nordiske kritik bidraget væsentligt til, at det direktivforslag, der nu ligger på bordet, er bedre end man kunne frygte. For eksempel er Danmark som udgangspunkt undtaget fra løndelen, da vi har en kollektiv aftalemodel.

Skal vi så "leve med det"? Nej, det skal vi ikke.

- vi har ikke brug for det.
- vi risikerer øget indblanding fra EU domstolen, hvis f.eks. KRIFA går rettens vej.

• vi risikerer øget indblanding fra Folketinget, når sådan noget alligevel er lovstøft i "sammenlignelige lande", vil nogen mene.

• det er en glidebane, når EU bevæger sig ud over de grænser traktaterne ellers sætter.

Glidebane

For flere år siden var vi en gruppe fra 3F, der mødtes med den danske repræsentation i EU.

Vi fagforeningsfolk holdt fast i, at løn og overenskomster er uden for EUs kompetence. Ambassadøren sagde

nogenlunde sådan: "Når så mange lande mener det er en god ide, finder de en vej. Uanset hvad der står i traktaten".

Den erfaring illustrerer glidebane-problematikken fuldt ud.

For mig er konklusionen, at Danmark skal indlede det, der hedder et Annullationssøgsmål mod EU.

Domstolen bør give os ret i, at løn og overenskomster er uden for EUs kompetencer.

Der er naturligvis også risiko for en dom, med konklusioner eller præmisser, vi ikke kan lide.

Men gør vi intet, er det også en risiko. Så har vi reelt (stiltiende) accepteret EUs indblanding i løn og overenskomster, og står svagere ved fremtidige EU initiativer, der kan skade den danske/nordiske model.

Forhandlingsmuligheder og samarbejdsrelationer kan en retssag næppe skade, men vi skal som nordiske/faglige hele tiden argumentere og forklare, hvorfor "modellen" er så vigtig for os, og faktisk kan bruges i de andre lande også.

EU-MINDSTELØN – EM BOMBE UNDER DEN DANSKE MODEL

Af Ole Nors Nielsen, næstformand i 3F Aalborgs Transport-gruppe og medlem af 3F's hovedbestyrelse

■ Så kom forhandlingsresultatet omkring EU-mindstelønnen, og det er og bliver en bombe under vores arbejdsmarkeds- og velfærdsmodel.

Selv om beskæftigelseskommissær Nicolas Schmit og desværre danske politikere prøver at nedtone og overbevise os om, at der er taget højde for Danmarks aftale model, er det ikke rigtigt.

Hvis der er under 80%, der

er overenskomstdækket, skal landet udarbejde en handlingsplan for, hvordan vi kommer over 80%, som skal godkendes i EU

I Danmark ligger vi lige omkring 80% overenskomstdækning, altså hvis vi er under, skal vi udarbejde en handlingsplan fra den dag, traktaten bliver gældende, og det bliver den 2 år efter, at den er vedtaget.

EU-domstolen – en politisk domstol

I forhandlingsresultatet står der også, at alle arbejdere har ret til at få en lovbestemt mindsteløn, dvs. at det bliver EU-domstolen, der afgør det. Erfaringen fra EU-domstolen er ikke gode, da det er en

politisk domstol, som til enhver tid vil dømme ud fra, Erfaringen fra EU-domstolen er ikke gode, da det er en politisk domstol, som til enhver tid vil dømme ud fra, at det vil være brud på forskelsbehandlingsdirektivet.

I forslaget nævner kommissionen, at mindstelønnen kan være 60% af medianlønnen eller 50% af gennemsnitslønnen, og at det skal tage højde for at man kan klare sig for en mindsteløn.

At det ikke står, at de enkelte lande skal bruge denne udregningsmetode skyldes, efter kommissionens opfattelse, at så strider det ikke mod EU-traktatens artikel 153, stk. 2, hvori der står at lønforhold, organiseringsret, strejkeret og

lockoutret skal vedtages i de enkelte lande.

Efter min opfattelse er jeg ikke i tvivl om, at det strider mod EU-traktatens artikel

153, stk. 5, og vi skal forlange at den danske regering og folkettinget indleder en retssag mod EU om traktatbrud.

Fattigdomsskabelse i Danmark

Af Isabel Munksgaard Berg, næstformand i Uddannelsesforbundet

Kommentar til Ole Nors

■ EU melder kulør i sit angreb på den nordiske model

og fagbevægelsen. Når arbejdsgiver kan slippe med det halve i løn på arbejdsområder, der ikke er overenskomstdækket, vil vi se et hav af forhandlinger gå i stå og OK-aftaler, som ikke landes.

Hvad værre er, at firmaer vil lukke sig selv og genopstarte i nye klæder med den nye, lave 'konkurrencedygtige' løn.

Det er landsundergravende virksomhed fra EU. Det er fattigdomsskabelse i Danmark.

Arbejdskraft er en vare i EU

Af Tommy Christensen, faglig sekretær 3F Holstebro

Kommentar til Ole Nors

■ Jeg er helt enig i, at det er skidt for den danske model, at der tales om lovbestemt mindsteløn.

I Danmark har vi et system, der gavner begge parter i overenskomsterne, og som giver et roligt arbejdsmarked, uden

strejker i overenskomstperioden.

Dette kan vise sig at forsvinde med en lov.

I forbindelse med dækningen på 80 %, er det, for mig at se, vanskeligt at se en situation hvor det er let at overenskomstdække nye firmaer, hvis det betyder at de skal give deres ansatte, 160 kr. i timen, mod en lovbestemt sats på 75 kr, hvis der ikke er nok der har en overenskomst. Dette vil skabe en hurtig nedadgående spiral af firmaer, der opsiger den, de har.

I forbindelse med EU Domstolens magt, kan man sige at idet den er politisk, og på ka-

pitalens side, vil det aldrig komme på tale at få tingene tilbage igen, hvis det først er vedtaget.

Jeg tænker ikke vi bliver tilgodeset som arbejdere, da arbejdskraft er en vare i EU-sammenhæng

Satserne, der nævnes, spiller ikke sammen med vores indkomstkrav, på 448000 kr., til udlændinge, der skal arbejde i Danmark, overhovedet.

Så jeg mener, at det er lige meget hvordan det bliver skrevet, så skal der ses på traktatens ordlyd i artikel 153 stk. 2, og jeg er enig med Ole i, at det kun kan ske ved en folkeafstemning.

Tanker efter årsmøde i Enhedslisten maj 2022

Af Lis Jensen, Jammerbugt-komiteen og tidligere medlem af EU-parlamentet

■ For mig hersker der aldrig tvivl om, hvorvidt "ægte EU-

modstand" er det rigtige, så den holdning vil jeg blive ved med at have, og helt ærligt: Det er ikke let at være medlem af Folkebevægelsen mod EU i Enhedslisten og ikke let at være medlem af Enhedslisten i Folkebevægelsen, men jeg forbeholder mig (indtil videre) retten til begge dele.

Læs i oktober-nummeret:

Britisk forår: Fremtidens arbejdsmarked og Working Poor

Af Søren Zeuth

NY EUROKRISE PÅ VEJ?

Flere økonomer og politiske analytikere taler nu åbent om, at ny eurokrise kan være på vej. Det danske euroforbehold beskytter Danmark fra de værste konsekvenser.

Af Susanna Dyre-Greensite,
Formand, Folkebevægelsen
mod EU

I flere måneder har danskerne sammen oplevet voldsomme prisstigninger. Et almindeligt madindkøb i Netto er meget dyrere, end det har været. Det koster mere at tanke sin bil. Varmeregningen bliver rigtig dyr til vinter.

Det er et internationalt fænomen. Borgerne i resten af EU mærker det også, det samme gør de i f.eks. USA og Storbritannien. Det skyldes dels, at COVID-19 fortsat har en stor effekt på verdensøkonomien. Det skyldes dels krigen i Ukraine og afledte effekter af denne. Det skyldes dels, at den grønne omstilling er gået for langsomt. Og så skyldes det politiske reaktioner.

Særligt eurolandene kommer til at have sværere ved at reagere på kriserne end andre.

En ny eurokrise på vej?

I sommers ramte euroen den laveste værdi over for den amerikanske dollar nogensinde. Flere økonomer taler nu om, at en ny eurokrise kan være på vej.

De forskellige lande i eurozonen rammes forskelligt af de igangværende kriser. Men de enkelte lande kan ikke selv tilpasse deres pengepolitik til deres egen situation, da euroen styres centralt.

Det er en meget lignende situation, som vi så under sidste eurokrise i 2009 og 2010. Det er meget uklart, om den europæiske centralbank vil være i stand til at håndtere situationen bedre i denne gang.

Den økonomiske krise har denne gang andre årsager. Men det grundlæggende problem med landenes mulighed for at reagere på krisen er det samme. De enkelte lande kan

fortsat ikke justere værdien af deres valuta efter, hvordan deres lands økonomi klarer sig.

EU's centralbank har et dilemma

I somres valgte centralbanken at hæve renten for første gang siden 2011. Det gjorde man for at forsøge at dæmme op for de voldsomme prisstigninger. Teorien er, at hvis renten stiger, så har og bruger folk færre penge, hvilket burde stoppe priserne fra at stige lige så hurtigt, som de har gjort hidtil.

Højere renter kan dog vise sig at være problematiske for lande med høj gæld som Italien og Grækenland. Endnu engang står EU's centralbank i en svær situation, og euroen viser sin skrøbelighed.

Danmarks forbehold er guld værd

I Danmark kan vi endnu en-

gang være taknemlige for vores euroforbehold. Euroforbeholdet sikrer, at den danske krone kan overleve, hvis det går helt galt med euroen, hvilket mere og mere taler for, at det kommer til.

I Danmark har vi frivilligt valgt at binde kronen til euroen. Vores folkevalgte politikere har dog ret til at vælge at gøre kronen "flydende", hvis vi skulle få brug for det. Vi har så at sige en nødbremse. Det er blandt andet det, euroforbeholdet sikrer.

Derudover er Danmark ikke tvunget til at indføre de samme finanspolitiske regler, som eurolandene skal. Også her har danske politikere valgt, at Danmark skal lægge sig meget tæt op ad EU's regler for f.eks. offentligt forbrug.

Et årti af fejlslagne reformer og nedskæringer samt covid-19-krisen har dog vist, at EU's finanspolitik ikke har

Af Susanna Dyre-Greensite,
fmd. Folkebevægelsen mod EU

ført til sundere økonomier. Derfor er det meget vigtigt, at vores folkevalgte har ret til at tænke selv.

Efter et mistet forsvarsforbehold er det nærliggende at tænke, at de øvrige danske forbehold kan være truede. Det er meget vigtigt, at EU-modstandere råber højt om, hvor nødvendige og fornuftige, vores forbehold er.

Og euroforbeholdets værdi bliver i disse dage stadig mere tydelig.

FOLKEBEVÆGELSENS MOD EU'S FAGLIGE UDVALG

Af Kim Bilfeldt,
ansvarlig for
udvalget

Det har været en travl periode i udvalget. Der var mange gode kræfter der arbejdede for at bevare forsvarsforbeholdet, og der var stor faglig opbakning til arbejdet. Men som alle ved vandt krigens kræfter.

Men det var en rigtig flot og god indsats, og dette må vi

kunne bruge i forhold til indsamling af vælgererklæringer.

Vi har været en tur på Folkemødet på Bornholm, hvor vi afholdt et offentligt fagligt møde om det fremtidige arbejdsmarked i EU og hjalp Folkebevægelsen med at indsamle vælgererklæringer med

henblik på igen at kunne stille op til EU-parlamentet. Arbejdet med vælgererklæringer er langt fra slut.

Vi arbejder med offentlige møder såvel øst som vest for Storebælt henover efteråret. Der vil komme en faglig kammerat fra England og fortælle om Brexit og udviklingen derovre. Der vil være møder om EU's mindsteløn, møder om den faglige udvikling eller mere rigtigt afvikling i EU. Og Working Poor Road Trip, diasfilmen med Peter Rasmussen og Søren Zeuth vil blive vist.

Alle aktiviteter er i efteråret, og du kan følge med på Folkebevægelsens mod EU's hjemmeside.

Folkebevægelsen har landsmøde den 29. og 30. oktober. Her skal vi gerne have styrket det faglige arbejde.

Vil du hjælpe med det eller vil du vide mere er du velkomne til at kontakte undertegnede:

Kim W. Bilfeldt
tlf 22 94 19 10.
Mail: kimw@bilfeldt.dk

Folkebevægelsen mod EU, Lyngbyvej 42, 2100 København Ø

Jeg vil vide mere / blive medlem

- Jeg vil gerne være medlem af Folkebevægelsen mod EU
- Ordinært medlemskab 400 kr. årligt
- Pensionist eller studerende 150 kr. årligt
- Jeg vil gerne tilmeldes Folkebevægelsens faglige netværk
- Jeg vil gerne gratis modtage Faglig EU-debat fra Folkebevægelsens faglige udvalg

Navn _____

Adresse _____

Postnr. _____ By _____

Mobil tlf.nr. _____ E-mail _____

Ved indmeldelse:

Fødselsdato _____ Underskrift _____

Sendes ufrankeret
Modtageren
betaler portoen

Folkebevægelsen mod EU

+ + + 10435 + + +

0893 Sjælland USF B

FAGLIG EU-DEBAT

udgives af Fagligt Udvalg i Folkebevægelsen mod EU,
Lyngbyvej 42, 2100 København Ø
Telefon 35 36 37 40. E-mail: fb@folkebevaegelsen.dk

Redaktionsudvalg: Eva Hallum (ansv.h.),
Tscherning Johansen, Kirsten Anette Christensen,
Lars Frederiksen og Isabel Berg.

Layout: Karen Hedegaard. Tryk: billigtryksag.dk
ISSN: 2245-1897

Eftertryk med kildeangivelse ses gerne.

Dette nyhedsbrev er støttet af Nævnet for Fremme af Debat og Oplysning om Europa